

Fun Forest, keten van vier klimparken

‘We aanvaarden en waarderen iedereen’

Bij Fun Forest kun je klimmen in een bos. Bijvoorbeeld in het Amsterdamse Bos. Michiko Scannell begon hier als vakantiekracht, nu praat ze als werkbegeleider liefdevol over haar collega's met een arbeidsbeperking.

Tekst: Karin Stroo | Foto: Johannes Abeling

Een horde kinderen rent enthousiast door de speeltuin achter de receptie. Ze moeten even wachten voordat ze in een gordel worden gehesen en een helm op hun hoofd krijgen. Tussen het lawaai en de drukte manoeuvreert Robbert Loots (33) behendig met zijn rolstoel, op zijn schoot liggen de gordels. Eén voor één gespt hij bij een aantal kinderen de gordels vast: zij zijn klaar om naar het heuse klimbos te gaan [zie ook de foto op de cover van deze *SW-Journaal*, red.]. Loots is de enige hier met een fysieke beperking (hij mist beide benen na een ongeval); de overige werknemers met een afstand tot de arbeidsmarkt hebben een verstandelijke of psychische beperking.

Alles op gevoel

Michiko Scannell (29) werkte jarenlang als docent Engels en is sinds ruim vijf jaar werkzaam bij Fun Forest als opleider en hoofdinstructeur. Sinds anderhalf jaar begeleidt ze ook de werknemers met een afstand tot de arbeidsmarkt. Tot voor kort

had ze geen cursus of opleiding gedaan om deze doelgroep te begeleiden. Ze lacht: 'Ik doe alles op gevoel. Wel volg ik nu een "Harrie Helpt"-training. Die is speciaal bedoeld voor mensen die mensen met een arbeidsbeperking begeleiden op de werkvloer. Het is wel fijn om te horen van iemand die het kan weten dat je het goed doet.' De warme band tussen Fun Forest en mensen met een arbeidsbeperking

bestaat sinds 2016. Toen richtte Fun Forest (een keten van vier klimparken in Amsterdam, Almere, Rotterdam en Venlo) een speciale 'foundation' op. Het moest een platform worden voor mensen die moeilijk aan een baan kunnen komen, met als doel dat ze vervolgens kunnen doorstromen. Scannell: 'Ik denk dat deze aanpak binnen Fun Forest heel goed werkt. Onze bedrijfscultuur is dat

wij iedereen die hier binnen komt aanvaarden en waarderen. Wat we vaak terug horen, is dat mensen zich hier direct heel veilig voelen.' Sommige werknemers zijn via-via geworven, maar inmiddels werkt de Fun Forest Foundation ook samen met Randstad Participatie. Maar het komt ook wel eens voor dat er 'nee' moet worden verkocht. 'Dat gebeurt gelukkig niet vaak,' zegt Michiko Scannell, 'maar

‘Wat moeten ze weten over iemands beperking? Dat is nog grijs gebied’

soms is het net de combinatie van beperkingen die niet goed samen gaan. Ik kan nu bijvoorbeeld niet nog meer mensen aannemen voor de receptie, want daar is het vol.'

Komt er gewoon doorheen

Jeff van Schaik (29) heeft het Downsyndroom en komt glunderend op Michiko af gelopen. Hij slaat zijn armen om haar



Michiko Scannell over Jeff van Schaik: 'Altijd als ik ergens mee bezig ben, komt hij er gewoon doorheen. Lief toch?'

heen. Scannell lacht: 'We hebben elkaar twee weken niet gezien, dat is veel te lang geleden hè? Ik kom zo bij je, goed?' Jeff vertrekt richting de receptie en Scannell kijkt hem na. 'Altijd als ik ergens mee bezig ben, komt hij er gewoon doorheen. Lief toch? Hij werkt hier nu anderhalf jaar. Op woensdag begeleid ik hem, dan probeer ik hem nieuwe dingen te leren. Als ik Jeff uiteindelijk een taak hebt geleerd en hij voelt zich er comfortabel bij, dan hoef ik er niet meer naar om te kijken.'

Het loopt allemaal goed, ook tussen de collega's met en zonder beperking. Het enige wat Michiko af en toe lastig vindt, is de vraag in hoeverre ze vertelt wie er een beperking heeft en wat die beperking inhoudt. 'In principe vertellen we zo weinig mogelijk. Ten eerste vanwege iemands privacy en ten tweede omdat we iedereen gelijk willen behandelen. Ik ben hier niet iedere dag, dus wat vertel ik dan? Wat moeten ze weten over iemands beperking, wat is relevant? Dat is nog een beetje grijs gebied.'

Geduld hebben

Elke maand vergaderen de hoofdstructeurs. Dan geeft Scannell hen een update. 'Ik vertel ze wat de werknemers nodig hebben en hoe het gaat met hun werktaken, zonder dat ik in detail tred over de beperking. "Geduld hebben", dat is wat ik vaak tegen de instructeurs zeg.'

Jeff komt even aan de picknicktafel zitten. 'De kinderen hebben veel energie vandaag,' vindt hij. Maar hij is blij dat hij hier werkt. Hij maakt de helmen schoon en legt de gordels klaar. En helpt Michiko hem goed? 'Ja, ze is een mooie vrouw en ze helpt me goed,' antwoordt hij. Zijn collega's vindt hij aardig en Jeff wil hier heel graag blijven. En als hij iets moeilijk vindt, zijn er genoeg mensen die hem kunnen helpen.

Dat vindt Michiko Scannell het mooiste aan het werken bij Fun Forest: dat ze het personeel in alle opzichten ziet groeien. 'En het geldt voor zowel degenen met een afstand tot de arbeidsmarkt als voor de andere medewerkers. Hoe wij allemaal

dagelijks van elkaar leren, respect hebben voor elkaar en samen doorgaan, dat vind ik heel mooi.'

Grote vriend

Robbert Loots is blij dat hij weer onder de mensen is nu hij sinds maart van dit jaar bij Fun Forest werkt. 'Mijn collega's zijn super en Jeff is mijn grote vriend. Als hij me ziet, komt hij achter me staan en slaat zijn armen om me heen.'

Er zijn nog wel dingen waar Loots tegenaan loopt. Maar, zegt hij, voor het bedrijf is het ook nieuw, iemand in een rolstoel. 'Ik kan bijvoorbeeld niet zelf de gordels pakken, ze hangen te hoog. Maar de gordels omdoen bij de kinderen gaat juist wel handig, omdat ik op gelijke hoogte zit met hen. Mijn beperking is dus ook een voordeel. Ik heb het hartstikke naar mijn zin. Laat mij er maar een beetje omheen rollen.' ■

Fun Forest (www.funforest.nl) wordt ondersteund door Stichting DOEN, met geld van de VriendenLoterij.